

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.IV.20.834/2020/5.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Galambos Károly ügyvéd)

Az alperes:

Nemzeti Köszolgálati Egyetem

Az alperes képviselője:

Dr. Csanády Szabolcs kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

Közérdekű adat kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.099/2019/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 62.P.25.651/2016/39.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2014. október 8-án közérdekű adatigénylésben kérte az alperestől, hogy a gondozásában megjelent „...” című mű tekintetében adja ki az azt lektoráló ... nyugállományú alezredes lektori véleményét és közölje, hogy a mű mikor jelent meg, illetve hol hozzáférhető. Az alperes a lektorálásra vonatkozó megbízási szerződést kiadta, egyebekben azt nyilatkozta, hogy a kért lektori vélemény nincs a birtokában és nem tud nyilatkozni arról, hogy a mű mikor jelent meg és hol hozzáférhető.

[2] A felperes ezt követően benyújtott keresetében az adatkiadás iránti kérelmében megjelölt adatok közlésére kérte az alperes kötelezését. Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a kért adatokat nem találta fel, azok nincsenek a birtokában. Előadta, hogy kizárólag a lektori vélemény elkészítésére vonatkozó megbízási szerződést sikerült fellelnie, ezt ki is adta a felperes részére.

[3] A Fővárosi Törvényszék a 2015. április 15-én kelt 8.P.25.733/2014/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2015. november 24-én kelt, 8.Pf.20.858/2015/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria a Pfv.IV.21.270/2016/4. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Előírta, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a releváns tények tekintetében meg kell

hallgatnia a felperes által bejelentett tanúkat, ezt követően lesz a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével megállapítható, hogy az alperes rendelkezik-e a kért adatokkal.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes a megismételt eljárásban változatlanul fenntartotta keresetét, kérte az alperest ... nyugállományú alezredes lektori véleményének kiadására és annak közlésére kötelezni, hogy a „...” című, az alperes gondozásában megjelent mű mikor jelent meg, illetve hol hozzáférhető.

[5] Az alperes a megismételt eljárásban is a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a kiadni kért adatokkal nem rendelkezik.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és a felperest 110.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatnak minősülnek, azokat az alperes feltalálhatóságuk esetén kiadni, illetve közölni köteles. Az egyetem egyik feladata az oktatáshoz szükséges jegyzetek kiadása, amelynek díjazását megbízási szerződésekkel közpénzből finanszírozza. A per során igazolásra került, hogy szerződés alapján ... részére 2009. június 9-én bruttó 96.625 forint megbízási díjat fizettek ki. Rögzítette, hogy amennyiben az adatkezelő a kért adatok létezését vitatja, a bírói gyakorlatnak megfelelően a felperesnek kell azt az állítását bizonyítania, hogy a per tárgyát képező adatok valóban léteznek és azokat az alperes kezeli. A felperes ebben a körben tanúbizonyítást ajánlott fel. Az elsőfokú bíróság meghallgatta ..., ..., ..., ... és ... tanúként. Ismertette a meghallgatott tanúk előadását, akik közül ... azt adta elő, hogy „...” című műről nincs információja, ilyen művet nem lektorált, a téma nem is tartozik szakterületei közé. ... úgy nyilatkozott, hogy „...” című cikket, vagy tanulmányt nem írt, és ilyen címen jegyzet sem készült. ... úgy nyilatkozott, hogy az alperesnél ilyen című mű nem volt fellelhető és így nyilatkozott két további tanú is. Mindezekből az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az alperes megfelelően valószínűsíteni tudta, hogy a perrel érintett adatok vonatkozásában kutatást végzett, de az nem vezetett eredményre. Valószínűsíteni tudta azt is, hogy a lektori vélemények megőrzése vonatkozásában jogelődjenek iratkezelési szabályzata nem tartalmaz egyértelmű rendelkezéseket. Amennyiben a kért adatok az egyetem iratkezelése szempontjából a 034-es kategóriába sorolhatók, úgy megőrzési idejük 5 év, amely az adatigénylés időpontjában már eltelt, tekintettel arra, hogy a megbízási szerződés 2009. április 21-én kelt és 2009. május 31-i teljesítési határidőt rögzített. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy a per tárgyát képező adatok léteznek és azok az alperes kezelésében állnak, a kihallgatott tanúk vallomása és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok ezt nem támasztották alá. Önmagában az a körülmény, hogy a megbízási szerződés alapján kifizetés történt ... részére, a peresített adatok létezésének igazolására nem elegendő. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a mérlegeléssel megállapított 100.000 forint ügyvédi munkadíj és a Kúria által korábban megállapított 10.000 forint felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek

10.000 forint másodfokú perköltséget. Megállapította, hogy a bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, döntését részletesen megindokolta. Kiemelte a bírói gyakorlatból azt az alapelvet, hogy az adatkezelő kizárólag a ténylegesen létező és kezelésében álló adatok kiadására köteles, ezért amennyiben az alperes vitatja a kért adatok létezését, ezzel szemben a felperesnek kell bizonyítania, hogy a per tárgyát képező adatok valóban léteznek és azok az alperes kezelésében állnak. A másodfokú bíróság a Kúria hatályon kívül helyező végzésében előírt bizonyítást lefolytatta, és a felperes indítványára további három személyt is tanúként meghallgatott. Ennek eredményeként megállapította, hogy miután a mű szerzőjének állított ... úgy nyilatkozott, hogy „...” című művet nem írt, illetve ... pedig ugyancsak tanúként azt adta elő, hogy ilyen művet nem lektorált, megalapozott volt az elsőfokú bíróság következtetése, hogy további bizonyításra nincs szükség. A felperes tanúbizonyítási indítványai személyek meghallgatására vonatkoztak, akik nyilvánvalóan nem tudnának újabb információval szolgálni, így további bizonyításra nem volt szükség. Ehhez képest a bizonyítási indítványok mellőzése nem volt jogszabályba ütköző.

[8] A másodfokú bíróság kitért arra, hogy nem volt helye az elsőfokú ítélet tényállása kiegészítésének. A perben eldöntendő kérdés ugyanis az volt, hogy a mű és a lektori vélemény az alperes kezelésében van-e, tekintettel arra is, hogy a közérdekű adat jelleg nem volt vitás. Azt, hogy a kért adatok ténylegesen az alperes kezelésében vannak, a felperes sem az alapeljárásban, sem a megismételt eljárásban nem tudta bizonyítani.

[9] Nem értett egyet a másodfokú bíróság a felperesnek az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség csökkentésére irányuló indítványával. A perköltség összegét az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg, döntését részletesen megindokolta. Az eljárás közel négy évig zajlott, két elsőfokú, egy másodfokú és egy felülvizsgálati eljárásra került sor, amelyben az alperes mindvégig képviseltette magát jogtanácsos útján. A megtartott tárgyalások számára, az alperesi képviselő által kifejtett tevékenységre tekintettel megalapozott volt a perköltség összegének megállapítása, amelyhez hozzá kellett adni azt a felülvizsgálati eljárási költséget, amelyet a Kúria a hatályon kívül helyező végzésben megállapított. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az alperes javára megítélt elsőfokú perköltség leszállítására nem látott lehetőséget.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését, másodlagosan a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát kérte, továbbá perköltséget igényelt. Megsértett jogszabályként hivatkozott a Polgári perrendtartásról szóló 1952 évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 252. § (2) és (3) bekezdésére azzal, hogy a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kellett volna helyeznie. Hivatkozott továbbá arra, hogy az eljáró bíróságok nem hallgatták ki tanúként a felperes által indítványozott ... és ... tanúkat valamint a bizonyítás mellőzésének nem adták indokát, ezzel megsértették a Pp. 164. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítás mellőzésével megsértették a Pp. 163. § (1) bekezdését, valamint sérült a Pp. 3. § (3) bekezdése is, mert a bíróság elmulasztotta az alperest kioktatni az őt terhelő ellenbizonyítás

kötelezettségére az előkerült lektori vélemény elkészítésére irányuló megbízási szerződés kapcsán. A másodfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségének, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon helytelenül értékelte. Az adatigénylés teljesítését nem lehet olyan indokkal megtagadni, hogy az adatkezelő a kért adatot nem találja. A tanúvallomások nem zárják ki az adatkezelés tényét, ha korábban egyértelműen megállapítható volt, hogy az adatot az alperes kezelte és a bíróság nem meríti ki a bizonyítási lehetőségeket a történeti tényállás tisztázására abban a körben, hogy a közérdekű adat miként keletkezett és ezt követően az adattal mi történt.

[11] A felperes álláspontja szerint mellőzhetetlen lett volna a bizonyítékok ellenőrzése tekintetében ... tanúkenti kihallgatása, aki a szerződés megkötését kezdeményezte... kari vezetőnél és aki ... doktori eljárásában a nevezett személy egyik témavezetője volt. A bíróságnak fel kellett volna tárnia, hogy a lektori vélemény elkészülte után mi lett a mű sorsa, a mű kiadására a lektori vélemény alapján milyen formában és módon, mikor került sor. Az alperes által anyagilag ellentételezett lektori vélemény nyilvánvalóan nem készülhetett el a véleményezett mű létezése nélkül. Ezért nélkülözhetetlen lett volna a ...megkeresése az általa indítványozott adatszolgáltatás érdekében. A másodfokú bíróság nem indokolta a további bizonyítási indítványok mellőzését, illetve a felperes által 2019. augusztus 10-én kelt iratban F/1-F/8 alatt becsatolt iratokat sem értékelte. Ezek a mulasztások egyben azt is jelentették, hogy a megismételt eljárásban eljáró bíróságok nem tettek eleget a Kúria által előírt bizonyítási kötelezettségének.

[12] A felperes a felülvizsgálati kérelmében is fenntartotta, hogy eltúlzott volt az alperes javára megítélt 110.000 forint összegű elsőfokú perköltség megállapítása. Az elsőfokú bíróság valójában nem közölte azösszezszerűség megállapítása tekintetében a mérlegelési szempontjait, a törvényes mértékű perköltség összege legfeljebb 40.000 forint lehetett volna.

[13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, és perköltségre tartott igényt. Előadta, hogy a megismételt eljárásban a Kúria által előírt bizonyítást az eljáró bíróságok lefolytatták, sőt további három személyt is meghallgatott tanúként az elsőfokú bíróság a felperes indítványára. A felperes további tanúbizonyítási indítványai olyan személyek meghallgatására irányultak, akik nyilvánvalóan nem tudtak volna újabb információval szolgálni. A felperes helytelenül állította, hogy az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a kért adat nincs a birtokában, hiszen azt már a Kúria is rögzítette, hogy nemleges bizonyításnak nincs helye. Az alperes nem értett egyet a felperesnek a perköltség csökkentésére vonatkozó álláspontjával mert, a per elhúzódásáért nem volt felelős.

A Kúria ítélete és annak indokai

[14] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.

[15] A jelen megismételt eljárásban, a lehetséges bizonyítás kereteit alapvetően a Kúria korábbi végzése határozza meg, amelyben előírta, hogy a megismételt eljárásban a kért adatok létezése, kezelése tekintetében meg kell hallgatni a felperes által bejelentett tanúkat és ennek alapján kell döntenie arról, hogy az alperes a kért adatokkal rendelkezik-e.

[16] A Kúria több esetben állást foglalt abban a kérdésben, hogy az adatkezelő kizárólag ténylegesen létező és kezelésében lévő adatok kiadására köteles. Amennyiben az alperes vitatja, vagyis nem ismeri el a kért adatok létezését és kezelését, a felperesnek kell a perben igazolnia, hogy a per tárgyát képező adatok valóban léteznek, és azokat az alperes kezeli. Nemleges tények bizonyításának nincs helye. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Az alperes tagadása esetén – konkrét tényalap nélkül – önmagában annak feltételezése, hogy a kért közérdekű adatoknak létezniük kell nem teszi lehetővé az alperes adat kiadására kötelezését (Kúria Pfv.IV.20.389/2013/4., Pfv.IV.20.130/2015/4., Pfv.IV.22.026/2015/4.).

[17] Az elsőfokú bíróság a korábbi eljárásban tanúként a felperes által megjelölt személyeket ténylegesen kihallgatta, sőt további három személyt is tanúként kihallgatott. A fentiek alapján nem arról kellett az eljáró bíróságoknak állást foglalniuk a megismételt eljárásban, hogy a kiadni kért adatok valaha léteztek-e, hanem arra vonatkozóan kellett következtetést levonniuk, hogy a kiadni kért adatok fizikailag az adat igénylésekor 2014-ben az alperes rendelkezésére álltak-e.

[18] A bizonyítási terhet a Kúria az eljárás megismétlését elrendelő végzésében megállapította, azzal kapcsolatban a másodfokú bíróság nem mulasztott, így nem sértette meg a Pp. 3. § (3) bekezdését.

[19] Helyesen értékelte a másodfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomását. A lektori vélemény elkészítésével megbízott személy, ... azt adta elő, hogy a „Helyi önkormányzatok” című műről nincs tudomása, ténylegesen ő illet nem lektorált, a téma nem is tartozott a szakterületéhez. A mű szerzőjeként megjelölt ... úgy nyilatkozott, hogy „Helyi önkormányzatok” című cikket, vagy tanulmányt nem írt és ilyen címmel egyetemi jegyzet sem készült. ... tanú is úgy nyilatkozott, hogy az alperesnél ilyen című művet nem leltek fel. A felperes újabb kérelmére meghallgatott ... tanú előadta, hogy ő sem találkozott ilyen című művel, arról semmilyen formában nincs tudomása. A korábbi dékán, ... ugyancsak úgy nyilatkozott, hogy nincs információja arról, hogy a „Helyi önkormányzatok” című mű ténylegesen elkészült-e, ő maga egyetemi vezetőként rengeteg szerződést írt alá, a perbeli esetre nem emlékszik és ... tanú vallomása sem igazolta a felperes által megjelölt mű tényleges létezését. Okszerűen vonták le továbbá az eljáró bíróságok azt a következtetést, hogy az alperes valószínűsíteni tudta azt, hogy a perrel érintett adatok vonatkozásában ténylegesen kutatást végzett. Ezt alátámasztotta ... tanúvallomása és az is, hogy a lektori vélemény elkészítésére vonatkozó megbízási szerződést az alperes rendelkezésre bocsátotta és az alperesnek nem fűződött érdeke egy ténylegesen létező könyv, vagy jegyzet létének eltitkolásához.

[20] Megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy az alperes jogelődjének iratkezelési szabályzata nem egyértelmű szabályokat tartalmaz. Amennyiben a kért adatok a 034-es ügykörbe tartoznak (tankönyvek, jegyzetek, oktatási segédletek készítése, kiadása) a megőrzési idejük 5 év, amely az adatigénylés időpontjáig ténylegesen eltelt. Nem merült fel adat arra nézve, hogy az alperes részéről nem került volna sor ténylegesen a birtokukban lévő felhasználási szerződések átnézésére, és ennek során sem volt fellelhető a „Helyi önkormányzatok” című mű, illetve az azokkal kapcsolatos adatok. Az

alperes könyvtári nyilvántartást is csatolt, amelyben „Helyi önkormányzatok” című mű nem szerepelt az állományban.

[21] Mindezen adatok, körülmények alapján az eljáró bíróságok a mérlegelés szabályait nem sértve jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes nem tudta valószínűsíteni, hogy az alperes a kért adatok kezelőjének minősült az adatigénylés időpontjában. A jogerős ítélet ezért nem sértette meg a Pp. 206. § (1) bekezdését, amely szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

[22] A Pp. 3. § (4) bekezdése értelmében a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A felperes szerint mellőzhetetlen lett volna további két tanú, ... és ... meghallgatása. A felperes szerint a ... megkeresése is érdemi eredményt hozhatott volna az események láncolatának felgöngyölítésében. A felperes nyomatékkal hangsúlyozta azt is, hogy a mű létezése nélkül nem kerülhetett volna sor a lektori vélemény elkészítésére vonatkozó megbízási szerződés létrejöttére sem.

[23] A további bizonyítási indítványok elutasítása körében is helytállóan döntött a másodfokú bíróság. A korábban kifejtettek szerint a bíróságnak nem abban a körben kellett „bizonyítást folytatni”, hogy a mű egyáltalán létezett-e, hanem abban kellett állást foglalnia, hogy az előírt bizonyítást követően megállapítható-e az, hogy a kérdéses adatokkal az alperes az adatigénylés időpontjában ténylegesen rendelkezett-e. Ehhez képest nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet azzal, hogy a Pp. 3.§ (4) bekezdése alapján a további bizonyítást mellőzte. Önmagában az a körülmény, hogy lektori vélemény elkészítésére adott megbízást az alperes jogelődje, még nem igazolja évekkel később a kiadni kért konkrét adatok az adatigénylés időpontjában. Erre vonatkozó adat felmerülése a felperes által indítványozott bizonyítás teljesítésétől sem volt várható, hiszen nem az volt a vizsgálendő, hogy a szerzőként megjelölt ... egyébként akár doktori programja során milyen témákkal foglalkozhatott. Ezért megalapozottan került sor a további bizonyítás mellőzésére, ennek a másodfokú bíróság kellő indokát adta, így nem sérült a Pp. 221. § (1) bekezdése sem. Helyesen állapította megösszességében a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges terjedelmű bizonyítást az elsőfokú bíróság lefolytatta, ezért nem sérült a Pp. 163.§ (1) bekezdése sem.

[24] Megalapozatlanul támadta a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének az elsőfokú perköltség összegére vonatkozó, a másodfokú bíróság által ítéleti rendelkezését. A jogtanácsosi képvisellel eljáró alperes esetében is alkalmazandó a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet. Ennek 3. §-a részletezi a pertárgy értékétől függő megállapítható munkadíj mértékét. Az (5) bekezdés értelmében a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi munkadíj a (2)-(4) bekezdésben meghatározott összeg 50%-a azzal, hogy a pertárgy értékeként ezekben az esetekben a fellebbezésben, felülvizsgálati kérelemben vitatott összeget kell alapul venni. A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat – különösen az ügy bonyolultsága esetén – a (2)-(5)

bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

[25] A felperes szerint az eljáró bíróságok erre vonatkozó indokolási kötelezettségüknek nem tettek eleget. A felperes ezen érvelése nem megalapozott. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a mérlegelés főbb szempontjait az elsőfokú bíróság ítélete tartalmazta (a per tárgya és az alperesi jogi képviselő által elvégzett munka), a másodfokú bíróság pedig kiegészítette azzal, hogy az eljárás közel négy évig zajlott, amelyben két elsőfokú, egy másodfokú és egy felülvizsgálati eljárásra került sor, amelyben az alperes mindvégig képviseltette magát jogtanácsosa útján. A megtartott tárgyalások jelentős számára, az alperesi képviselő által kifejtett tevékenységre tekintettel az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűnek minősítette. Az ilyen módon kiegészített indokolás megfelelően alátámasztotta az elsőfokú bíróság által az alperes javára megítélt 100.000 forint elsőfokú perköltséget, ennek leszállítását a Kúria sem találta indokoltnak. A további 10.000 forint összeg a Kúria által megállapított felülvizsgálati eljárási költség volt.

[26] Mindezek alapján megállapítható volt, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem volt jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

2011. évi CXII. törvény 26. § (1) bekezdése, Pp. 163-164. §-ai, 206. § (1) bekezdés, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése

Záró rendelkezés

[27] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (2) bekezdése alapján. Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdésének *o)* pontja értelmében illetékmentes.

[28] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet 2020. május 2-án hatályos 29. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. március 10.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró

A kiadmány

hitelül:

Kúria
IV.Pfv.20.834/2020/5

9

S.K.

bíróági ügyintéző